

Ο ΣΥΡΙΖΑ έρχεται, η Ευρώπη σε σταυροδρόμι

Το μοντέλο της τρόικας πεθαίνει υπό το βάρος της ελληνικής αποτυχίας. Σε μια Ευρώπη που αλλάζει, και η Ελλάδα θα αλλάξει. Από μια Ευρώπη που αμφισβητεί τη λιτότητα -στην πράξη, πλέον, όχι μόνο στα λόγια- και αντιδρά στον πατερναλισμό της Γερμανίας, η πατρίδα μας δεν μπορεί και δεν πρέπει να απουσιάζει.

Η Ελλάδα του κυρίου Σαμαρά, αντί να απαιτεί χαλάρωση αυτής της θηλιάς στον λαιμό της, ζητάει να παραμείνει σφιχτή.

Του **Αλέξη Τσίπρα**

Ελέγχει ακόμη και όσους, όπως η Γαλλία, διεκδικούν την επιστροφή σε άλλες προτεραιότητες. Η στρατηγική του καλού και υπάκουου μαθητή, που όχι μόνο κάνει καλά το μάθημά του αλλά και καρφώνει τους συμμαθητές του στη δασκάλα.

Αντί, λοιπόν, η Ελλάδα να σέρνει τον χορό της διεκδίκησης στην Ευρώπη, για την αναγκαία αλλαγή πολιτικής, κραδαίνοντας τα δραματικά αποτελέσματα από το πρόγραμμα της εσωτερικής υποτίμησης, με την κυβέρνηση Σαμαρά επιδεικνύει αξιοσημεί-

ωπη επιμονή στο αυτομαστίγωμα του success story.

Μα αν είναι ιστορία επιτυχίας το πρόγραμμα της σκληρής λιτότητας στην Ελλάδα, τότε ποιος ο λόγος να αλλάξει;

Γιατί να κουράζουμε τους εταίρους μας ζητώντας λύση στο πρόβλημα του χρέους, αφού όλα πάνε καλά;

Η στρατηγική που από το 2012 έχει επιλέξει ο κ. Σαμαράς απομονώνει τη χώρα από τους φυσικούς της συμμάχους στην Ευρώπη που, έστω και δειλά, διεκδικούν τις στοιχειώδεις προϋποθέσεις για τη χαλάρωση της λιτότητας και τη συλλογική ανάπτυξη.

Βάζει την Ελλάδα απέναντι στις χώρες του ευρωπαϊκού Νότου.

Η Ελλάδα έχει σήμερα όλες τις δυνατότητες να μετατραπεί από πειραματόζωο της κρίσης σε χώρα εμβρουλικό μιας νέας ελπίδας στην Ευρώπη.

Έχει πια το ηθικό και πολιτικό δικαί-

ωμα να βροντοφωνάξει στην Ευρώπη: «Ως εδώ!»

Σήμερα η εικόνα της Ελλάδας στην Ευρώπη δεν είναι αυτή του 2010.

Σήμερα έχουν όλοι καταλάβει ότι ο λαός μας υπέφερε άδικα και έχει γίνει το εξιλαστήριο θύμα.

Γι' αυτό και τώρα υπάρχουν μεγάλες δυνατότητες.

Γι' αυτό και σήμερα η Ευρώπη ακούει τον ΣΥΡΙΖΑ. Δεν τον ξορκίζει. Αλλωστε, θεσμικοί πυλώνες της, όπως η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα υπό την προεδρία Ντράγκι, έχουν ανακοινώσει σειρά μέτρων οισονεί ποσοτικής χαλάρωσης, χωρίς προηγούμενο.

Μέτρα που όταν τα είχε προτείνει ο ΣΥΡΙΖΑ, οι κύριοι Σαμαράς και Βενιζέλος μάς εγκαλούσαν ως δήθεν ακραίους που θα βγάζαμε την Ελλάδα από την Ευρώπη.

Το ευρωπαϊκό θεσμικό πλαίσιο

δίνει τη δυνατότητα άσκησης πολιτικής και δεν προϋποθέτει εφαρμογή μνημονίων. Είναι το πλαίσιο στο οποίο υπάρχει δυνατότητα πολιτικής διαπραγμάτευσης ανάμεσα σε ισότιμους εταίρους και όχι ανάμεσα σε δανειστές που απαιτούν και δανειζόμενους που υλοποιούν.

Αυτή είναι μια κρίσιμη πτυχή που όλοι οφείλουμε να αξιολογήσουμε τη σημασία της.

Συνεπώς, πράγματι κάτι αλλάζει στην Ευρώπη. Η συντονισμένη αντίδραση της Γαλλίας και της Ιταλίας σε αυτές τις πολιτικές είναι στην πράξη η αμφισβήτηση της ταύτισης της ευρωζώνης με τη λιτότητα.

Και η ελληνική κυβέρνηση, αντί να το κάνει σημαία, τάσσεται με το στρατόπεδο του Βερολίνου. Νουθετεί τη γαλλική κυβέρνηση να αφήσει τις ακρότητες διότι, όπως το είπε ο κ. Σαμαράς, «Παν μέτρον άριστον»!

Όλα αυτά αποδεικνύουν ότι ο κ. Σαμαράς ούτε θέλει ούτε μπορεί να διαπραγματευτεί. Ακριβώς γιατί έχει πλέον ταυτιστεί με το μνημόνιο και την καταστροφή. Γιατί πιστεύει και ο ίδιος βαθιά στις καταστροφικές πολιτικές της εσωτερικής υποτίμησης.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, αντίθετα, δεσμεύτηκε για μια σειρά μέτρα που θα ανακουφίσουν την κοινωνία - με το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης. Που αναζωογονούν την εσωτερική αγορά και τη ζήτηση. Αυτά τα μέτρα είναι εντός ευρωπαϊκού πλαισίου και είναι αδιαπραγμάτευτα.

Προετοιμαζόμαστε παράλληλα συστηματικά και για την πραγματική, επίπονη και δύσκολη διαπραγμάτευση που μόνον εμείς μπορούμε να κάνουμε. Με σχέδιο και συμμαχίες.

Με στόχο τη διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους και την αποπληρωμή του εναπομείναντος με ήττα ανάπτυξης.

Με την επίγνωση, όμως, ότι δεν είναι υπόθεση μιας κυβέρνησης, ενός κόμματος ή επιλεγμένων τεχνοκρατών, αλλά όλης της κοινωνίας. Με ισχυρά επιχειρήματα και διεθνείς συμμαχίες.

Είναι εθνική υπόθεση.